

HEKKALOIDEN MATKASSA

Hyvää huomenta Keuruulta,

Keuruulla 30.5.2024

On jo neljä viikkoa siitä, kun lähdimme Ukrainasta.

Vapunpäivän aamuna lähdimme liikkeelle kotoa Radvankan romanikylästä. Oli vielä aikaista. Kello ei ollut vielä edes kuutta ja kaupungin kadut vielä hiljaisia.

Lukitsimme ovet ja portit takanamme. Kolmen kuukauden työkausi oli nyt takanamme ja edessämme pakollinen tauon paikka.

Aurinko nousi vuorten takaa lämpimänä ja kesän vihreys helli silmiämme. Pääkadulle päästyämme kohtasimme kadunpuhdistusprikaatin, ryhmän romaneja, jotka iloisesti rupatellen olivat luutineen aloittamassa päivän työtä. Lounasaikaan, päivän ollessa kuumimmillaan, he pääsisivät pois työstä. Työ oli raskasta, mutta antoi perustoimeentulon.

Eväitten kanssa odottelimme tulliin pääsyä. Olimme hyvin kiitollisia, että läpi pääsimme vain kolmen tunnin odotuksen jälkeen. Olimme haaveilleet pääsevämme Unkarin Tescoon ostoksille, mutta suruksemme huomasimme, että vappu on vapaapäivä myös Unkarissa, niinpä jatkoimme matkaa.

VIIMEINEN ILTA

→ *Kokous Holmoksissa.*

Edellisenä viikonloppuna olimme seurakunnassa jo jättäneet hyvästejä. Maanantaina Pasikan naisille olin jättänyt lankoja ja projektin, jota tehdä poissa ollessamme. – Toki tiesin, että vuoden kiireisin aika oli nyt koittanut. Naiset tekevät pitkän päivän ensin pellolla ja sitten kotona. Mutta olin myös kuullut, että monet heistä kuljettavat käsitöitä matkassaan. Tauolla he kuulemani mukaan ehtivät istahtaa virkkaamaan muutaman rivin.

→ *Viimeinen naisten käsityöryhmän kokoontuminen Pasikassa.*

Tiistaina lähdimme yhdessä ajamaan Holmokiin. Olimme puhuneet seurakunnassa, että viimeinen ilta olisi rukousilta. Epäuskoisena (Kirsi syyllinen) pohdimme, tuleeko kukaan. Ajoimme ensin Konsovoon. Siellä Vera odotti meitä tyttärensä ja lapsenlapsensa kanssa.

Kun saavuimme rukoushuoneelle, oli Sali pullollaan naisia ja tyttöjä. – He olivat tulleet naisteniltaan. Voi sitä riemua. Saimme tavata niitä, jotka olivat palanneet Euroopasta. Samalla oli myös lähdön haikeutta. Kuka tulisi jatkamaan työtä? Entä ketkä heistä olisi vielä paikalla, kun tulemme takaisin elokuussa?

Viimeinen ilta kruunasi raskaan työrupeamamme. Iloisina ja kiitollisina lähdimme kotiin. Ihmeellisesti Taivaallinen Isämme lohduttaa ja vahvistaa omiaan.

MISSÄ ON TURVA

Uutisista olemme seuranneet kuinka vihollinen jatkuvasti moukaroi pohjoista Ukrainaa. Sota syö miehiä. Sen seurauksena uudet kutsunnat olivat edessä. Jokaisen ukrainalaisen miehen tuli rekisteröityä sotatoimistoon toukokuun 18:nteen päivään mennessä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että kaikki miehet joutuvat heti lähtemään.

→ *Herkules kantaa huolta raskaana olevasta vaimostaan, Loritasta ja pojastaan Miranista. Mitä tapahtuu, jos hän joutuu sotaan.*

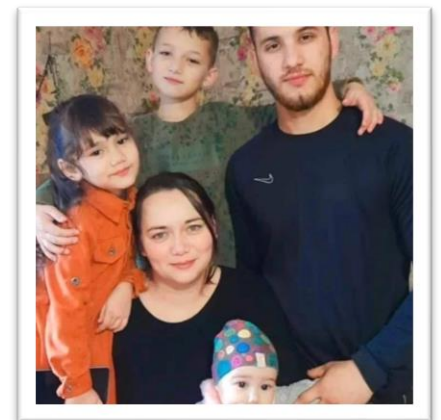
Kouluikäikäyttömille miehille ja heidän perheilleen tämä merkitsi sotaan joutumista ja sitä he pelkäävät yli kaiken. He eivät luota valtiovaltaan. Meillekin monet tutut miehet piilottelevat nyt kodeissaan uskaltamatta edes käydä kaupassa, saati sitten mennä töihin.

Työtoverimme Masha ja Igor Vudmaska valitsivat paon. Vaikka Igorin paperit olivat kunnossa ja heillä on kolme lasta, olivat sotapoliisit tulleet etsimään häntä. Mitä olisimme tehneet heidän sijassaan? Me suremme ja he surevat nyt maan rajojen ulkopuolella. Voimme vain rukoilla: Herra, auta!

→ *Igor, Masha, Ehor, Steisi ja Amalija Vudmaska.*

Ahdistuneet avunpyynnöt ovat yltäneet jopa tänne Suomeen.

Mahdollisuudet auttaa ovat hyvin pienet. Voimme vain rukoilla heidän kanssaan, että Jumalan läsnäolo ja raamatun lupaukset voisivat vahvistaa heitä. Jeesus Kristus on edelleen sama. Se mitä Hän oli 2000 vuotta sitten maan päällä, Hän on edelleen.

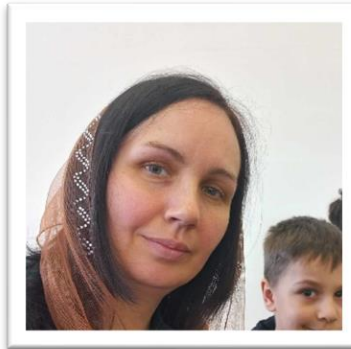

«Maailmassa teillä on ahdistus,
mutta olkaa rohkeat:
minä olen voittanut maailman.»

Joh. 16:33

MARINA JA JANUS

Bogdanovichin perhe oli luonamme Uzhgorodissa vajaa pari viikkoa. Sinä aikana heille kypsyi varmuus siitä, että heidän paikkansa olisi Karpaattien läänissä. Kun sitten lähetimme heidät kotimatalle pohjoiseen, sovimme, että elokuussa tapaamme.

Tilanne Shostkan kaupungissa, joka on vain 70 km:n päässä Venäjän rajalta, on muuttunut yhä vaarallisemmaksi. Mm. eräänä yönä pommi oli osunut muuntajaan aivan Janusin työpaikan lähelle. Varjelus oli matkassa, mutta jatkuva stressi ottaa veronsa. Nukkuminen on huonoa jatkuvien hälytysten vuoksi. Zahar käy koulua etänä, eikä Sulamita pääse päiväkotiin lainkaan.

Perhe on nyt lähdössä. He ovat irtaantuneet kaikista vastuista seurakunnassa, evankeliumintyössä ja työssä huoltoasemalla. Jos Herra suo, ensi viikolla tapahtuu muutto.

Perhe lähtee liikkeelle ilman turvallista suunnitelmaa, pakolaisina. He tulevat Radvankan asuntoomme, mutta ilman minkäänlaisia tuloja. Rukoilethan heidän puolestaan.

Etsimme heille kannatusta, jotta he pystyisivät tekemään evankeliumin työtä meillä Karpaateilla. Janus ei ole Ukrainan kansalainen, joten häntä ei voida ottaa armeijaan. Hänellä on uniikki vapaus liikkua siellä, missä muut eivät enää kulje.

ME SUOMESSA

Saimme kahden viikon ajan toimia isäntinä, kun Jura Juzepchuk Valkovenäjältä oli meillä vieraana. Kymmenen päivän aikana vierailimme Savossa ja muuallakin. Saimme varustaa Juran matkaan iloiten, sillä kesän aikana tulee romanien parissa olemaan paljon lastenleirejä. Kesä ja leirit! Ne ovat monelle lapselle elämän kohokohtia.

Väliin mahtui myös Kirsin umpisuolentulehdus ja leikkaus Novassa, Jyväskylässä. Herra armahti ja auttoi. Kaikki on nyt hyvin. Kiitämme Jumalaa siitä.

→ [Jura puhuu tulkkinaan Tarja Leppäaho](#)

→ [Vanhat työtoverit tapasivat.](#)

RUKOUSAIHEITA:

1. Marinan, Janusin ja lasten muutto Uzhgorodiin. Rukoile turvallista matkaa, kannatuksen löytymistä sekä varjelusta erityisesti Janusille. Hän on Valkovenäjän kansalainen ja se voi potentiaalisesti aiheuttaa ongelmia.
2. Masha ja Igor ulkomailla.
3. Jumalallinen väliintulo ihmisten elämässä joka puolella. Nyt on niin paljon pelkoa, joka rampauttaa, sairautta, johon ei saa lääketieteellistä apua, sekä taloudellisia huolia.
4. Kesäleirit Valkovenäjällä Sestovichin leirikeskuksessa. Sadat lapset saavat kuulla siellä Jeesuksesta. Terveyttä, turvallisuutta jokaiselle.

Juhannuksena olemme Keuruulla konferenssissa. Veikko puhuu torstain Elämä ja Valo 60-vuotta-juhlassa. Yritämme olla myös tavattavissa lähetysteltassa. Toivottavasti tapaamme teistä monia.

Siunausta kesääsi

Terveisin,

Kirsi ja Veikko

- - *Onko sinulla mitään? Eikö? Mitä minulle nyt käy?*
 - *Kultaa ja hopeaa minulla ei ole.*
 - *No onko sinulla mitään?*
 - *Sitä, mitä minulla on, minä annan. Jeesuksen nimessä nouse ja käy!*

Voit olla meihin yhteydessä:

kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com tai Facebookissa.

tilinumeromme: Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite: 12810

Pika-apu, lähetystilimme: Hekkala Kirsi, FI38 1129 3500 0822 09